

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniæ, 1706

VD18 12375713-001

Necessaria est gratia finalis:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

30   *Speculum non fallax.*
mo cordis affectu, ne te deserat; Non
me derelinquas usquequaque! Ps II: 8. 8.

PUNCTUM III.

Necessitas gratia finalis.

III. **C**ONsidera, magis semper magisque detegi indigentiam tuam, cum continuo Divinae gratiae auxilio non solum ad inchoandum, sed etiam ad proseguendum & consummandum omne opus bonum summe indigeas; maxime autem ad perseverantiam finalem, qui est summus dei favor, mittens nos in possessionem felicitatis aeternae: *Sicut operatur Deus, ut accedamus, sic operatur, ne recedamus*, ait S. August. l. 2. c. 7. de Bono persever. Diu bene vixisse, magnam sibi virtutem parasse, grandia pro DEO egisse, salutis securitatem nobis non praestat, absque novo gratiae dono; & quamvis quis possit caelum de condigno mereri, perseverantiam tamen condigne mereri nemo potest;

potest;

potest; hæc enim semper est donum
 merè gratuitum, & indebitus DEI
 favor, quo destituti, sicut omni mo-
 mento deficimus, ita multò magis de-
 ficimus, in supremo, cum jacturæ pe-
 riculum est omnium maximum. A sex
 jam annorum millibus aër à sole quo-
 tidie illuminatur, quamprimùm is
 tamen ex nostro horizonte recedit,
 offuscatur, & ne momento quidem
 tam copiosè communicatam sibi lu-
 cem conservare potest, ut adeò non
 tam dici possit aut debeat *aër lucidus*,
 quàm phrasi magis propria *sol lucidus*
in aère. Idem etiam dic de te ipso:
 DEUS perseverat in te; Non ego, sed
 DEI gratia mecum. I. Cor. 15. 10. tu
 autem ex te ipso tam debilis es ut,
 si ille vultum avertat, aëctum sit te-
 cum: *Avertisti faciem tuam à me, &*
factus sum conturbatus. Psalm. 29. 8.
 quanta igitur est abyssus vanitatis in
 homine! *Univerfa vanitas omnis ho-*
mo. Psalm. 38. 6. superbit, &
 tamen omni momento indiget ful-

cro, quo sustentetur; extollit se supra se. & nescit, an sit perseveraturus: *Vbi est gloriatio tua? exclusa est.* Rom. 3. 27.

Praxis

Erga Deum.

- I. **A**D initium omnis actionis bonæ commenda te Deo, & cum vera de viribus tuis diffidentiâ agnosce, te illam ritè facere non posse, sine novo ejus auxilio.
- II. Sub finem cujusvis operis gratias refer Deo, & assuesce; ejus gratiæ integrè adscribere, quidquid in illo est boni; agnosce te vasallum Dei, ei que debitum homagium præsta, & quas bene operando coronas mereris, ante thronum ejus gratus prosterne.
- III. Roga crebrò veniam, quòd non sis ritè usus auxiliis, ad bene operandum à Deo tibi suppeditatis, & ingenuè fatere, non tibi gratiam, sed te gratiæ defuisse.
- IV. Elice crebrò actus Fidei, circa
nihilum,

Consideratio II. 33

nihilum, quod es, præcipuè in ordine gratiæ, & proficere, tamdiu solum te firmum in bono perstituram, quamdiu te Deus tenuerit, ne cadas.

V. Obstupesce, quòd Deus tam amanter agat cum creatura tam misera, qualis es tu, & dic illi; *Domine quid est homo, quia magnificas eum, aut quid appenis erga eum cor tuum?* Job. 7. 17.

Erga teipsum.

I. **C**Ave, esse aut videri singularis, & cura, ut in re nulla habearis præter communem omnibus & consuetum morem.

II. Nunquam te subtrahas communibus oneribus, quæ cæteris ferenda sunt, neque fuge incommoda, & obsequia, quæ aliis debentur.

III. Semper time, ne gratia te deserat propter tuam ingratitude, & negligentem ejus usum.

IV. Gaude ob defectus naturales, quibus laboras, velut materiam & subsidium humilitatis.

V. Cogita, quòd, qui te laudat, te fallat, & in gravem errorem inducat, ut credas, tuum esse bonum, quod est gratiæ: *Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt.* Isa 3. 12.

Erga Proximum.

I. **Q**uantum sine affectatione fieri potest, elige semper postremum inter ceteros locum, velut minus dignus.

II. Detege sincerè conscientiam tuam Patri spirituali, velut infirmus medico & generosè vince omnem verè recundiam.

III. Neminem contempnas, quantumvis sit magnus peccator & dic intra te ipsum: quis scit, an non ille sit prædestinatus, & non ego?

IV. Noli cum aliis agere, velut pro potestate, neque plus iis sapere velle.

V. Quando penes te est electio, cede aliis meliora in vestitu, habitatione & victu, velut meritis inferior.

Oratio

*Oratio ad Filium Dei pro obtinenda
Humilitate.*

O Verbum Divinum, **O** Lux, **O** veritas! en creaturam miseram, quæ se pedibus tuis advolvit, ut cum dolore & confusione insipientiam suam profiteatur. Tu, qui es sapientia increata, & ex infiniti amoris excessu factus es nostra Sapientia & Justitia, ut non gloriemur, nisi in te: ego autem ignorans & insensatus, non agnovi omnis boni mei authorem, & jactavi me, velut de re propria, quæ mihi obvenire non potuit, nisi à te. Quid ergo habeo, quid dicam? necesse est, ut palam confitear, quod res est; cum me extollo, ago, ut destitutus omni ratione. & immersus densissimis ignorantia tenebris: *Stultissimus sum virorum, & sapientia non est mecum.* Prov. 30. 2. Tua est gratia, quia tu eam meritus es, ut homo; tua est, quia tu eam producis, ut Deus:

B 6

absque

absque illa sum minus quàm nihil, & longè inferior rebus omnibus, quæ nunquam fuerunt, nec erunt: tota igitur gloria tibi debetur, mihi autem nihil, nisi confusio. O igitur, qui solus gloriari & dicere potes, *superborum & sublimium colla propria virtute calcavi.* Eccl. 24. 10. Veni & contere maledictæ meæ superbiæ caput, ut effluat aliquando totum ejus virus. Illustra mentem meam, ut meam ad omne bonum insufficientiam agnoscam, & fac, ut debitum tibi soli honorem reddam: sic enim in veritate firmatus, & à gratia tua adjutus, sperare poterò, me eò aliquando venturum, ubi perpetuam in tua gloria gratiarum actionem tibi dicere possim.

Amen.

CON₃